

[Hans Hækkerup.]

dagen og til de kommunale råd — det gælder både skattebestemmelserne og valgretsaldern —, så alle forhold taget i betragtning har udvalget ment, at det var rigtigst at bevare bestemmelserne som fremsat af den højtærede minister.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at mit parti vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling og gøre det med glæde. Forholdet er det, at resocialiseringen blev aktualiseret efter befrielsen her i landet, og jeg har ingen anledning til at skjule, at jeg for mit vedkommende ikke var særlig glad ved at se den delløsning med hensyn til resocialisering af de udretnede, som gennemførtes ved den lille amnestilov; jeg ville have foretrukket, at den generelle lov, som nu står foran sin gennemførelse, var blevet gennemført. Derfor hilser jeg lovforslaget med megen glæde, og jeg mener, at man ved den formulering, lovforslaget nu får, er nået til det rimelige balancepunkt mellem på den ene side hensynet til resocialiseringen og på den anden side de hensyn, som har været tilgodeset gennem de hidtil gældende, ret strenge bestemmelser. Jeg finder derfor anledning til at takke straffelovskommissionen og de skiftende justitsministre, fordi de har taget dette problem op, og jeg finder det naturligt — jeg tror ikke, den højtærede justitsminister misforstår det, når jeg gør det — at rette denne tak i første række til den højtærede justitsministers forgænger, det ærede medlem hr. Busch-Jensen, som efter nedsettelsen af straffelovskommissionen gav den som første opgave at søge dette meget store problem løst. Mit parti ser med tilfredshed den løsning, vi nu står overfor.

Aksel Larsen: Mit parti er ikke af den mening, at man ved det resultat, man nu er kommet til, har nået det helt rigtige i alle retninger, men på den anden side er vi af den opfattelse, at lovforslaget i sig selv betyder et meget stort fremskridt, og at det efter de ændringer, man er blevet enig om i udvalget, er et så stort fremskridt i forhold til de hidtidige tilstande, at vi ikke alene uden betænkning vil stemme for det, men med glæde vil stemme for det.

Hvad angår vor mening om problemet, vil jeg iøvrigt nøjes med at henvide til den tale, jeg holdt ved lovforslagets første behandling, og samtidig have lov at komme med et lille hjertesuk over, at man holder kommunisterne udenfor udvalgene, for jeg tror nu nok, det kunne have været nyttigt i en sådan sag, om der havde været en kommunist med i udvalget.

Må jeg tillade mig iøvrigt at komme med to bemærkninger. Den ene bemærkning har relation til spørgsmålet om folk, der vælges til offentlige hverv, kommunale hverv, kommunalbestyrelsesmedlemmer o. lign.; og i princippet naturligvis også til spørgsmålet om folk, der vælges ind i rigsdagen. Vi mener her, at man for sådanne personers vedkommende i mange henseender må stille strengere krav, end man må stille til andre, og vi skulle være glade, hvis man nåede dertil, at bevidst skattesnyderi, overtrædelse af pengelove og lignende overtrædelser af de love, der gives af rigsdagen og skal administreres af kommunerne, i hvert fald i en periode burde diskvalificere folk med hensyn til at sidde i offentlige råd.

Der siges i udvalgets betænkning, at justitsministeren overfor udvalget har udtalt, at de gældende regler om straffeattester vil blive taget op til overvejelse og eventuel revision. Ja, det kan vi naturligvis kun være tilfredse med, men vi, som ikke har været med i udvalget, ved jo ikke rigtig, i hvad retning overvejelse og eventuel revision af disse regler vil gå. Jeg henstiller, at den højtærede justitsminister udtaler sig noget nærmere herom.

Jeg vil samtidig bemærke, at det ville være rart at få en erklæring fra regeringen om, at man under alle omstændigheder i regeringsvirksomheder ville fravige den hidtidige praksis, hvorefter folk, der for år, måske halve menneskealder siden er dømt for småforseelser eller har været under børneværnet eller lignende forsorg, ikke kan komme ind i statstjenesten. Man kan på sin vis sige, at det er ganske umoralsk, at staten optræder på den måde, når den er arbejdsgiver, medens den siger, at de private erhverv skal tage de pågældende personer. Men da jeg ved, at moral ikke spiller så stor en rolle i denne forbindelse, vil jeg sige, at det er fuldkommen urimeligt og uretfærdigt, at staten som arbejdsgiver optræder sådan, og jeg ville ikke alene sætte pris på at få oplysning af justitsministeren om, i hvad retning overvejelse og eventuel revision af reglerne om straffeattester vil gå, men jeg ville også sætte pris på at få en erklæring fra regeringen om, at den hidtidige praksis, som vi kender den ikke mindst fra statsbaner og postvæsen, vil blive ændret.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg takker udvalget for dets velvillige og overordentlig grundige behandling af lovforslaget, og ligeledes takker jeg ordføreren og de talere, vi har hørt i dag, for de bemærkninger, der er fremsat. Den formulering, lov-